

Válság a szegedi Vörös-Keresztben.

(Saját tudósítónktól.) Mint ismeretes, a Vörös-Keresztnek március 12-re hirdetett közgyűlése elmaradt. A közgyűlést 26-ra, vasárnap délután 4 órára újból összehívták. A közgyűlést megelőzően szombaton délelőtt féltizenegykor a Vörös-Kereszt választmány ülésezik. A választmányi ülés az előjelek szerint sok érdekességgel és szenzációval szolgálhat, amelyek nagyon közlelről érintik az egyesület jövődö működését és boldogulását.

A választmányi ülés egyik legnagyobb érdekességü aktája kétségtelenül az a levél lesz, amelyet Rózsa Béla, az egyesületnek tizenöt év óta pénztárosa intézett az elnökséghez, Rózsa ebben a levélben lemond pénztárnoki tisztéről és elhatározása indokául azt hozza fel, hogy a közönség bizalma a mostani vezetőség iránt megingott. Azt írja továbbá Rózsa, hogy a Vörös-Kereszt belső életéről olyan hírek keringenek a városban, amelyek akadályozhatják az egyesületet áldásos munkássága teljes kifejtésében, ép azért alkalmat kíván adni arra, hogy új vezetőség állíttassék a háborús események közvetlen szolgálatában álló egyesület élére. Ugy tudjuk, hogy Rózsa álláspontját a tisztikar tagjai közül ez ideig is többen magukévá tették és az is lehetséges, hogy a választmány szombati ülésén az egész tisztikar lemond. Ebben az esetben a választmány az alapszabályban meghatározott módon köteles a tisztújító közgyűlést összehívni, amelyet információink szerint áprilisban tartának meg.

A Vörös-Kereszt ügyeiről lévén szó, a nyilvánosságnak az egyesület vezetőségénél is — ezért bocsássanak meg az érdekelt hölgyek és urak — nagyobb tapintattal és figyelemmel kell az eseményekről beszélni. A tisztikar újból való megalakításáról korai lenne beszélni, hiszen még nem tudhatjuk, hogy kik mondanak le és hogy az egész tisztikar követi-e Rózsa Béla nagyon helyes és nagyon üdvös eljárását. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül Rózsa lemondó levelét, amelyből őszinte és egységes hang árad ki.

A Vörös-Kereszt vezetőségének ép a Vörös-Kereszt érdekében már régen meg kellett volna vizsgálni bizonyos híreket, a melyek időről-időre a városban felbukkantak. Ezek a hírek sohasem voltak kellemesek és így csak ártottak annak a munkának, a melynek buzgó és eredményes betöltésére ez az egyesület *hadseregünk érdekében* hivatott. Ennek az egyesületnek dolgait tehát nem lehet azzal a polgári konvencióval intézni, amely elnézhető más egyesületeknél. Ha itt történik valami szabályellenes dolog, hanyagság, vagy mulasztás, a legszigorubbann kell eljárni ép azért, hogy a róluk való hírek ne terjedhessenek felelőtlenül. Viszont a közönség bizalmát fokozza, áldozatkészségét növeli, ha a vezetésben nemcsak a rendet és buzgóságot, hanem erélyt és fegyelmet is tapasztal.

A tisztikar lemondása remélhetőleg nem terem válságot a Vörös-Kereszt vezetésében. Az intézők tapintata bizonyára megtalálja a módját annak, hogy a kipróbált és bevált erők pozíciójukban megmaradjanak.

A szegedi bankmérlegek.

A pénzüntézet mérlegek részben a közgazdasági életnek is mérlegei és mint ilyenek mindenkor érdekes és figyelemre méltó adatokat tartalmaznak. Különösen az egyes városok és vidékek mérlegei tükröztetik vissza az ország tőkevagyonának különleges elosztódását és az egyes vidékek jó, vagy rossz felvevő képességét.

A szegedi mérlegeket áttanulmányozva mindenekelőtt tegyük egy kis összehasonlítást az itteni pénzüntézetek saját és idegen tőkéinek összege és más nagyobb vidéki városok intézeteinek tőkéi között. Szegeden a bankintézetek 16 millió saját tőkével (a tartalékalapok hozzászámításával) rendelkeznek, míg ugyanezen tőke Aradon 65 milliót, Nagyváradon 41, Temesvárott 37 milliót és Debrecenben 33 milliót tesz ki. Ezzel szemben Szegeden 61 millió betét van elhelyezve a bankokban, míg Aradon 115 millió, Temesvárott 80 millió, Debrecenben 60 és Nagyváradon 52 millió. E statisztika szerint Szeged messze mögötte marad a

többi városoknak bankrésztvények elhelyezése és pénzüntézet alapítások tekintetében és a saját tőkéek az elhelyezett tekintélyes betétállománnyal a legkevésbé sincsenek oly arányban, mint a fent felsorolt városokban.

Ez a körülmény nem felel meg a pénzüntézet politikai elveinek, amely szerint a saját tőkének arányban kell lenni az idegen tőkével. Ezt az elvet azonban a gyakorlat már sok tekintetben megváltoztatta és a közönség inkább tekintettel van az ügyvezetés megbízhatóságára és a kihelyezett tőkéek mobilitására, illetve bonítására.

Jelen cikkem keretében nem célom az egyes mérlegeket bírálat tárgyává tenni, ezt nem is tehetném a kihelyezett anyagnak éppen fentemlített bonítás és mobilitás tekintetében való vizsgálata nélkül, csak egy táblázatot mutatok be a szegedi bankmérlegek fontosabb adatairól, amelyből a szegedi pénzpiac helyzetére és állagára lehet betekintést szerezni. A táblázat:

	Az intézet neve	Tőkéek	Betétek	Váltótárca	Jelzálog kölcsönök	Nyeréség	Összes aktívák	
1	Szeged Csongrádi takarékp.	6450000	41400000	15800000	28000000	704000	61120000	
2	Szegedi Keresk. és Iparbank	4160000	11800000	6800000	7300000	294000	21700000	
3	Szegedi Kézművesbank	1230000	3530000	3540000	—	107000	4970000	
4	Szegedi Hitelbank r. t.	1500000	2190000	2720000	64000	87600	5151000	
5	Szegedi Takaréék és Hitel r. t.	1140000	1180000	2540000	1850000	67200	6481000	
6	Szegedi Bankegyesület	1050000	340000	3400000	—	2600	4249000	1914. adat
7	Szeged Alsótanyai Népbank	200000	608000	550000	350000	11000	1176000	„
8	Szegedi Központi bank	200000	300000	520000	—	1000	734000	„
9	Szegedi Népbank	187000	68000	380000	—	16000	598000	
	Összesen :	16117000	61416000	36250000	37564000	1290400	106179000	

Fenti adatokból érdekes tünetként lehet megállapítani, hogy tőkében mennyivel szegényebbek vagyunk, mint a többi városok, illetve mennyivel kevesebb tőke forog itt a pénzüntézetek kezelésében. Figyelemre méltó körülmény, hogy a tőkéek körülbelül 66, míg a betétek 86 %-a két intézetnél nyert elhelyezést.

A nyereség-rovatok összege 1,290.400 koronát tesz ki, ami a tőkéek 8 %-ának felel meg.

Az intézetek összaktívái körülbelül 106,000,000 koronát tesznek ki, ami a magyar pénzüntézetek összes aktívái 100-ad részének felel meg.

A jelentésekből tudjuk meg, hogy a szegedi bankintézeteknél a három magyar hadikölcsönre mintegy 28,000,000 koronát jegyeztek.

Különben a jelentések csaknem egyforma bírálatot mondanak a mai közgazdasági és helyi viszonyokról, minthogy azok a jelenségek minden intézetnél azonos szimptó-

mát mutatnak: a termelés csökkenése, vállalkozás hiánya, a forgalom megszorítása folytán a javak csökkenetek és pénzzé alakultak át, ami viszont a tartozások visszafizetését, illetve a betétek emelkedését eredményezte.

A jövő megítélése tekintetében senki sem bocsájtkozhatik jóslásokba, mert annyira kiszámíthatatlan a közgazdasági folyamat kialakulása, illetve a béke eszkomptálása, mint maga a békének lehetősége.

Annyi bizonyos, hogy hitelszervezetünk és pénzüntézetünk sokkal erősebbeknek bizonyultak, mint azt a közgazdasági írók előre megjósolták és az eddigi eredmények különösen megcáfolták azt a bírálatot, hogy Magyarország egy világháború gazdasági háborújában kénytelen idegen semleges államok forrását igénybe venni, mert maga képtelen lesz önmagát táplálni és önmagának hitelezni.

Dr. Faragó Sándor.

Anglia gabonát és szenet ad Olaszországnak.

Zürich, március 24. Római jelentés szerint az angol kormány elhatározta, hogy Olaszországnak hetven darab, egyenként 5000 tonnás gőzöst ad, amelyeken 35.000 tonna búzát szállítanak Itáliának ajándékba. Ezenkívül havonta 50.000 tonna szenet ad az olaszoknak.

Mackensen tábornagy Konstantinápolyban.

Konstantinápoly, március 24. Mackensen tábornagy ideérkezett, hogy a szultánnak átnyújtsa a tábornagyi rang jelvényeit, ame-

lyeket a német császár adott neki. A szultán külön kihallgatáson fogadja Mackensent.

Az olaszok nem foglalják le a német hajókat.

ZÜRICH, március 24. Grey bejelentette nemrég az angol alsóház ülésén, hogy az olaszok lefoglalták és elkobozták azokat a német hajókat, amelyek a háború kitörése óta olyas kikötőben vesztegelnek. Ez jele volna annak, hogy Olaszország Németországnak megüzeni a háborút.

E hírrel szemben Rómából azt jelentik, hogy az olasz kormány nem kobozta el a német hajókat, azokat csak már régebbi idők óta szállításokra használja.